

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

*Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!*

J Time
Committed
Á dělá
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 11.

(436.)

Vol. 19.

satellite **1-416**

Thursday,

June 11,

2009

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Ostalgie německá, česká, jihoafrická a emigrantská

Každá doba poznamenává své okolí a budoucí generace silněji než si je ochotna připustit. Pamatuji se, když se stavěly paneláky, že se říkalo: to je tak na nejbližších čtyřicet, padesát let. Doba uplynula, paneláky stojí, lidé je vylepšují, renovují. Ba co více, obchoduje se s nimi a byty mají astronomickou cenu. Dokonce se dá říci, že čím starší dům, tím má větší hodnotu.

K tomu přibývají domy nové luxusní, a opět vypovídají o době prosperity, která nastala po pádu komunismu před dvaceti lety.

Paneláky na sídlišťích zářících krásnými pastelovými barvami přinášejí i něco jiného - *ostalgi*.

VÍDEŇ JE POZNAMENÁNA OBDOBÍM VLÁDY
CÍSAŘE FRANTIŠKA I.

Při návštěvě Vídně jsem si všiml, jak město poznamenala vláda Františka II., později vystupujícího jako Františka I. Veliké stavby a monumentální nádvoří. Vídeň byla středem světa. Má svoje parky, nádvoří, náměstí, která působí snad i monumentálnější dojmem než kostel svatého Štěpána. Doba nedávno minulá, třicátá, padesátá, či sedmdesátá léta, jako kdyby se na město nepodepsala, zatímco Drážďany jsou neuvěřitelnou směsí východoněmeckého budovatelství, historie a současné renesance.

Režisér Dušan Makajev před časem tvrdil, že berlínská zeď padla, ale že ve východní části města se čtou jiné noviny než v bývalém západním Berlíně.

Ve skvělém filmu *Good bye Lenin!* jsme mohli vidět, jak tento absurdní systém byl rychle nahrazen tržní ekonomikou. Výměna zboží v obchodech je to nejjednodušší, daleko těžší je změnit myšlení lidí. První překvapení při cestě do Drážďan vás čeká již na nádraží, když si kupujete jízdenku. Drážďany byly místem, kam se jezdilo pro východoněmecké boty.

PRAŽSKOU PIZZU MŮŽETE NALÉZT SNAD JEN
V DRÁŽDANECH

Dnes by se vám takový nákup hezky prodražil. Cena zpáteční jízdenky (189 km) je přes tisíc korun, to je kolem 60 dolarů.

Když dojedete na drážďanské nádraží, spatříte spoustu mcdonaldů, ale taková maličkost jako informace pro turisty chybí. Vydáte se po Pražské ulici a hned vás uvítá zdejší specialita *Pražská pizza*, což asi existuje jen v bývalé východoněmecké metropoli. O kus dál stojí nadšenec s vlajkou bývalého Svazu sovětských socialistických republik. Tento popletený člověk doporučuje Karla Marxe a společnost bez peněz. O Karla Marxe jsme zájem neprojevíli, ale projevíli jsme zato zájem vyfotografovat si ho, s čímž souhlasil.

O kus dál je evangelický kostel. Uvnitř prázdný, několikrát zničený a několikrát znovu vybudovaný. Jsme v Německu. V kostele hrají v sobotu v poledne Bacha. Stěny mají jen spodní omítku. V devadesátých letech došly peníze a nakonec u této omítky zůstalo. Těžko říci, co bylo pro kostel horší, jestli bombardování v 18. století při prusko-rakouských válkách nebo v únoru 1945. Z těchto ran se stavba dokázala oklepat. Otázkou je, jestli se dokáže oklepat z té poslední. V těsné blízkosti kostela se staví nový hotel. Na obrázcích vypadá stejně hnusně jako divadlo s reálné socialistickou mozaikou a pěticipou hvězdou poblíž další nově zrekonstruované katedrály, do které jsme se

POPLETENÝ OBČAN SE SOVĚTSKOU VLAJKOU

nedostali, protože zde byl koncert k výročí založení německého státu. V Německu se totiž slaví téměř vše až na konec války.

Osobně mám otázku nad bombardováním Drážďan. I šedesát čtyř let po válce to na vás všude dýchne. *Tisíce nevinných obětí...*, alespoň jak to hlásají různé stálé výstavy. Jenže skutečně jsou to *nevinné oběti*? Vždyť tyhle *oběti* si zvolily Hitlera, tyhle *oběti* ho držely u moci. Neviděl jsem nikde stopy lítosti, stopy pokání nad touto dobou, o které se raději nemluví.

Vstupujeme do Zwingeru, drážďanské galerie. Tak přece jen něco zůstalo z dávných dob. Je příjemné, že se zde dá fotit. Rubensovy obrazy a osmkrát Rembrandt. To se nevidí tak často v jedné místnosti. Myslím, že jsem viděl poprvé obraz od českého protestantského velikána Kupeckého z 17. století. Narodil se v exilu na Slovensku, tvořil v Itálii a byl jaksi tolerován i ve Vídni.

V DRÁŽDANECH JE OSM OBRAZŮ OD REMBRANDA

Za zmínku stojí i obrazy Škrétovy, Velasqueze, Boticelliho či Rafaelovy.

U obrazu Venuše jsem si vzpomněl na scénu z Formanova *Černého Petra* a jak dva vedoucí prodejny mají nad obrazem umělecký dialog. O to je tvrdší realita, když vyjdete ven a spatříte socialistickou mozaiku. Taky zážitek.

U Labe prodávají pivo za tři eura. U pokladny musíte nechat dvě eura zálohu za půllitry (místní specialita). Občas zde čepují za tuto cenu i krušovické pivo.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 8

A JEDEN OBRAZ OD KUPECKÉHO